

Εάν ο πιστός

συμμετέχει στην θεία Κοινωνία με την κατάλληλη προετοιμασία, με καθαρή εξομολόγηση, με νηστεία, με αγάπη προς τους αδελφούς, με πίστη και φόβο Θεού, τότε η συμμετοχή του είναι καρποφόρος πνευματικά.

Ο άνθρωπος ενούται με τον Χριστό, ενούται με τους εν Χριστώ αδελφούς του. Δια της θείας Κοινωνίας ο πιστός γίνεται «σύσσωμος και σύναιμος» του Χριστού.

Ο ίδιος ο Χριστός, όταν για πρώτη φορά μίλησε για το Μυστήριο της θείας Ευχαριστίας, είπε: Ο τρώγων μου την σάρκα και πίνων μου το αίμα εν εμοί μένει καγώ εν αυτώ.

Με την θεία Κοινωνία γινόμαστε ένα κράμα με το πανάγιον Αίμα του Χριστού, γινόμαστε ένα φύραμα με το πανάγιο Σώμα Του. «Δέχεσαι μέσα σου τον Χριστό, λέει ο ιερός Χρυσόστομος, αναμιγνύεσαι με το άγιο Σώμα Του, αναφύρεσαι με το Σώμα του Κυρίου που βρίσκεται στον ουρανό». Η αγάπη του Χριστού για μας, λέει ο ιερός Χρυσόστομος, δεν αρκέστηκε στο γεγονός της σαρκώσεως, στα άχραντα πάθη και στην ταφή. Προχώρησε στην προσφορά της θείας Κοινωνίας:

«Δεν ήρκεσε στον Χριστό το να γίνει άνθρωπος, να ραπισθεί και να σφαγεί για μας, αλλά και συμφύρει τον εαυτό Του με μας. Και όχι μόνο με την πίστη, αλλά και στην πραγματικότητα μας κάνει σώμα δικό Του... Σκέψου ποιας τιμής αξιώθηκες! Ποια

τράπεζα απολαμβάνεις! Αυτό το οποίο οι άγιοι Άγγελοι όταν το βλέπουν φρίττουν και δεν τολμούν να το κοιτάξουν χωρίς δέος, εξαιτίας της λάμψεως που εκπέμπεται από εκεί, με αυτό εμείς τρεφόμαστε, με αυτό συμφυρόμαστε και έχουμε γίνει ένα σώμα Χριστού και μία σάρκα. Τις λαλήσει τας δυναστείας Κυρίου, ακουστάς ποιήσει πάσας τας αινέσεις Αυτού;».

Σε άλλη πάλιν ομιλία του ο θεοφώτιστος Χρυσόστομος, τοποθετεί στο στόμα του Κυρίου τούτα τα λόγια: «Για σένα, άνθρωπε, εμπτύστηκα, ραπίστηκα, κενώθηκα από την δόξα, άφησα τον Πατέρα και ήλθα σε σένα που με μισείς και με αποστρέφεται και δεν θέλεις ούτε το όνομα μου να ακούσεις. Έτρεξα προς εσένα και σε κατεδίωξα, για να σε κάμω δικό μου. Σε ένωσα και σε συνέδεσα με τον εαυτό μου. Σου είπα: Φάγε το Σώμα μου και πιες το Αίμα μου. Και στον ουρανό σε έχω και κάτω στην γη είμαι ενωμένος μαζί σου...

Όχι απλώς συνδέομαι μαζί σου, αλλά συμπλέκομαι, τρώγομαι, λεπτόνομαι λίγο-λίγο, για να γίνει μεγαλύτερη η ανάμειξη, η συμπλοκή και η ένωση. Γιατί εκείνα που ενώνονται διατηρούν τα όρια τους, εγώ όμως συνυφαίνομαι μαζί σου. Δεν θέλω δηλαδή να υπάρχει κάτι ανάμεσα μας. Θέλω να είναι ένα τα δύο, Εγώ και συ». Ανάμεσα στον Χριστό και στον πιστό που άξια κοινωνεί δεν παρεμβάλλεται πλέον τίποτε. Όλα λιώσανε μέσα στην φωτιά της αγάπης Του. «Ημείς και ο Χριστός εν εσμέν», λέει ο θεοφόρος Χρυσόστομος.

Τόσο τολμηρά μόνον ένας Άγιος μπορεί να μιλήσει. Και πράγματι έτσι μίλησαν οι Άγιοι: Μέλη Χριστού γινόμεθα, μέλη Χριστός ημών δε και χειρ Χριστός και πους Χριστός εμού του παναθλίου και χειρ Χριστού και πους Χριστού ο άθλιος εγώ δε... Τις η άμετρος ευσπλαχνία σου Σώτερ;

Με την συμμετοχή μας στην θεία Κοινωνία ενούμεθα με τους αδελφούς μας και όλοι μαζί οικοδομούμε το Σώμα του Χριστού. Ο Απόστολος Παύλος γράφει: Ότι είς άρτος, εν σώμα οι πολλοί εσμέν. Οι γαρ πάντες εκ του ενός άρτου μετέχομεν. Και ο άγιος Ιωάννης παρατηρεί ότι όπως ο άγιος Άρτος που κοινωνούμε είναι Σώμα Χριστού, έτσι και όσοι κοινωνούμε γινόμαστε Σώμα Χριστού.

«Όχι πολλά σώματα, άλλα ένα σώμα. Διότι όπως ο άρτος, ενώ αποτελείται από πολλούς κόκκους, είναι ένας, ώστε πουθενά να μην φαίνονται οι κόκκοι, ενώ υπάρχουν,... έτσι ενούμεθα και μεταξύ μας και με τον Χριστό. Διότι δεν τρέφεται από άλλο σώμα εσύ και από άλλο εκείνος, αλλά όλοι από το ίδιο σώμα τρεφόμαστε. Γι' αυτό και ο Απόστολος Παύλος προσέθεσε Οι γαρ πάντες εκ του ενός άρτου μετεχομεν».

Με το μυστήριο του αγίου Βαπτίσματος γίναμε, κατά Χάριν, παιδιά του Θεού και

μέλη της αγίας οικογενείας Του, της Εκκλησίας. Με την θεία Κοινωνία τρεφόμαστε με το άγιο Σώμα και Αίμα του Χριστού. Ο Χριστός, λέει ο ιερός Χρυσόστομος, «αναμειγνύει τον εαυτόν Του με τον καθένα από τους πιστούς δια των αγίων Μυστηρίων, δηλαδή δια της θείας Κοινωνίας. Και εκείνους που γέννησε ο Χριστός δια του αγίου Βαπτίσματος τους τρέφει με τον εαυτόν Του». Δημιουργείται έτσι μεταξύ των πιστών ένας δεσμός πνευματικός, δεσμός αγάπης αληθινής.

Αυτή η αγάπη πρέπει πάντα να διακρίνει τους πιστούς στις σχέσεις τους. Λέει σχετικά ο ιερός Χρυσόστομος: «Εγίναμε κοινωνοί της πνευματικής Τραπέζης. Ας γίνουμε κοινωνοί και της πνευματικής αγάπης. Διότι αν ληστές μοιράζοντας τα λάφυρα τους ξεχνούν τους ληστρικούς τρόπους τους, ποια δικαιολογία θα έχουμε εμείς που συνεχώς κοινωνούμε του αγίου Σώματος του Κυρίου και δεν μιμούμεθα ούτε των ληστών την ημερότητα;

Αν και σε πολλούς ανθρώπους όχι μόνον η συμμετοχή στην κοινή τράπεζα, αλλά και το ότι κατάγονται από την ίδια πόλη, υπήρξε αρκετό για να συνάψουν φιλία. Εμείς όμως οι πιστοί όταν έχουμε την ίδια πόλη και το ίδιο σπίτι και την ίδια τράπεζα και οδό και θύρα και ρίζα και ζωή και κεφαλή και τον αυτό ποιμένα και βασιλέα και διδάσκαλο και κριτή και δημιουργό και πατέρα και όταν όλα τα έχουμε κοινά, ποιας συγχωρήσεως θα ήταν δυνατόν να τύχουμε, εάν διαιρούμεθα ο ένας από τον άλλο;».

Για τους πιστούς που κοινωνούν το άγιο Σώμα του Χριστού τα πάντα τους ενώνουν, επειδή τους ενώνει ο Χριστός. Η αγία μας Εκκλησία είναι το Σώμα του Χριστού και ο Ναός είναι ο πατρικός μας Οίκος. Όσοι έρχονται στην θεία Λειτουργία είναι αδελφοί μας εν Χριστώ και η αγάπη πρέπει να υπάρχει πάντα ανάμεσα μας. Εάν ο Χριστός δίνει για μας το πανάγιο Σώμα Του, οφείλουμε και μείς από καρδίας να αγαπούμε τους αδελφούς μας και να τους βοηθούμε σε κάθε τους ανάγκη.

Σ' εκείνους που παρέβλεπαν τους πεινώντας αδελφούς, ο ιερός Χρυσόστομος απηύθυνε τούτα τα λόγια: «Ο Χριστός έδωσε εξίσου σε όλους το άγιο Σώμα Του και συ ούτε κοινό ψωμί δεν δίνεις ελεημοσύνη εξίσου σε όλους;». Αυτό είναι πράξη ανάξια για όσους κοινωνούν τον Χριστό. Η θεία Λειτουργία είναι η φανέρωση του μυστηρίου της Εκκλησίας.

Η κοινωνία των πιστών είμαστε ο ευλογημένος λαός του Θεού, ενωμένοι μέσα στην αγάπη του Χριστού. «Ένα είμαστε όλοι και μεταξύ μας και εν Χριστώ. Διότι ο Χριστός είναι ο σύνδεσμος της ενότητας, επειδή είναι ταυτόχρονα Θεός και άνθρωπος», γράφει ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας.

Δια της σαρκώσεως Του ο Χριστός «εκκλησίας σάρκα ανέλαβε» και «ήρθε στο δικό της σπίτι. Την βρήκε λερωμένη, λιγδωμένη, γυμνή, βουτηγμένη στα αίματα και την έλουσε (με το Βάπτισμα), την άλειψε με αρώματα (με το Χρίσμα), την έθρεψε (με την Θεία Κοινωνία) και την έντυσε ιμάτιο που όμοιο του δεν είναι δυνατόν να βρεθεί: Αυτός ο ίδιος έγινε στολή της και την πήρε από το χέρι και την ανεβάζει στα ύψη».

Την οδηγεί στην ουράνιο Βασιλεία όπου ιερουργείται η Θεία Λειτουργία.

Πηγή: briefingnews.gr